

پیام هلال چالش های طرح امداد ساحلی را بررسی می کند

هشت دقیقه تا مرگ

روایت زندگی امدادگری که تخصصش نجات غرق شدگان است

دستت را به من بده

داوطلبی که تجهیزات و ماشین آلات امداد و نجات را رایگان تعمیر می کند

تعمیرگاه سیار آقا مسعود

گفت و گو با ۲ نجاتگر با تجربه در امداد و نجات ساحلی

آرامش قبل از طوفان

اهمیت همکاری های بین المللی بشر دوستانه در گسترش سیستم های هشدار سریع برای سازگاری افراد با تغییرات اقلیمی

حتی یک نفر...

پیام هلال چالش‌های طرح امداد ساحلی را بررسی می‌کند

هشت دقیقه تا مرگ

نجات‌غریق و غواصی و کوهنوردی و صعودهای ورزشی و براساس استانداردهای سازمان (مدیریت بحران) نسبت به نجات آسیب‌دیدگان از سوانح و حوادث و انتقال آن‌ها به مراکز درمانی، اسکان اضطراری و تامین مایحتاج ایشان تا رفع نیاز و ذخیره اقلام امدادی مربوطه به خدمات مذکور اقدام کند.

آیا چون در این‌جا نام فدراسیون غریق نجات آورده شده یعنی هلال احمر به طور مستمر موظف به انجام ماموریت‌های نجات در سواحل است؟

آیا پایگاه‌های کوهستان جمعیت به این دلیل تشکیل شدند که عنوان انجمن کوهنوردی در این بند از قانون آورده شده است؟ این جملات قانونی چگونه تعریف می‌شوند؟ از آن‌ها چه استنباط می‌شود؟ پاسخگوی اصلی حوادث ساحلی هلال احمر است یا تنها باید به پشتیبانی پرداخته شود؟ اگر گزینه درست، فرماندهی هلال احمر است، با کدام اعتبارات و امکانات؟ و اگر گزینه صحیح، پشتیبان بودن این جمعیت است، دقیقا باید از کدام نهاد یا سازمان متولی پشتیبانی کند؟ وزارت کشور و استانداری‌ها؟ شهرداری‌ها؟ یا فدراسیون نجات غریق و غواصی؟

برای دریافت پاسخی شفاف برای این سوالات بود که در دوم خردادماه به معاون حقوقی و امور استان‌های جمعیت هلال احمر تلفن کردیم. پاسخ علی درویش‌پور این بود: «فردا جلسه‌ای در سالن ECC ساختمان صلح پیرامون همین موضوع با حضور رئیس و معاونین سازمان امداد و نجات برپا می‌شود و مدیر کل حقوقی در آن جلسه این موضوع را طرح کرده و توضیح خواهد داد. بنابراین بهتر است در آن جلسه حاضر شوید.»

از وظیفه نجات در حوادث و بلایا بر دوش هلال احمر خواهد گذاشت. در نتیجه، هلال احمر برای برداشتن این بار و کمک به حفظ زندگی و سلامت گردشگران، به حمایت‌های دولت نیاز دارد.

جای خالی بررسی حقوقی

بند «ب» ماده ۱۴ قانون مدیریت بحران کشور، وظیفه هلال احمر را مشخص کرده است.

در پارگراف دوم آن آمده: «جمعیت هلال احمر موظف است با همکاری وزارت بهداشت، درمان و آموزش پزشکی، وزارت کشور، نیروهای مسلح، شوراهای اسلامی شهر و روستا، شهرداری‌ها، دهیاری‌ها، فدراسیون‌های ورزشی از جمله

رضا واعظی زاده هیچ جمعیت ملی در دنیا مسئولیت مستقیم نجات در کوهستان و دریا و جاده‌ها را به عهده ندارد. در واقع در هر کشوری ممکن است وظیفه حاکمیتی نجات بر عهده شهرداری‌ها، ارتش و یا هر نهاد دیگری باشد؛ اما بر عهده جمعیت ملی آن کشور نیست.

جمعیت هلال احمر ایران حدود ۲۰ سال پیش وظیفه مستمر نجات را پذیرفت. ابتدا قرار بود که ارائه این خدمات از سوی هلال احمر موقت باشد تا حاکمیت در فرصتی مناسب متولی این موضوع در کشور را مشخص کند، اتفاقی که هرگز نیفتاد و نجات، وظیفه دائم این جمعیت شد.

بهار امسال، ساعت ۱۱ صبح ۲۹ اردیبهشت، رئیس جمعیت هلال احمر در ساحل فریدونکنار حاضر شد و طرح امداد و نجات ساحلی تابستان ۱۴۰۲ را به فرماندهی هلال احمر افتتاح کرد. «ما هر کاری را که بر زمین مانده باشد بر می‌داریم و به سرانجام می‌رسانیم» این معروف‌ترین جمله پیرحسین کولیوند است که احتمالا همه شما آن را شنیده‌اید. آنچه مسلم است «نجات‌غریق» وظیفه‌ای است که حاکمیت، تاکنون متولی مشخصی برای آن معرفی نکرده است. باری که روی زمین مانده و امسال جمعیت هلال احمر آن را از زمین برمی‌دارد در حالی که این جمعیت در اغلب سال‌ها تنها پشتیبان عملیات‌های نجات‌غریق بوده و متولی اصلی نبوده است. حال سوال این است که آیا این مسئولیت همچون مسئولیت نجات، برای همیشه بر شانه هلال احمر خواهد ماند؟ که اگر جواب آن مثبت باشد، قطعا هزینه‌های زیادی را از تجهیزات تا هزینه‌های مربوط به حقوق اولیه امدادگران و ... تحمیل می‌کند و باری سنگین‌تر

امداد و نجات هلال احمر به موارد مهمی اشاره کرد. جالب است بدانید که او رکورد شنای بالای هزار کیلومتر را با طی کردن طول خلیج فارس در اردیبهشت ۱۳۹۱ در کتاب گینس به نام خودش ثبت کرده است.

کبادی نحوه عملیات نجات و محتواهای آموزشی برای پیشگیری را متنوع خواند و گفت: نمی‌توان برای همه استان‌ها و همه محیط‌های آبی نسخه واحدی پیچید. او در ادامه گفت: مشکل غرق‌شدگی در خوزستان رودخانه‌ها و سدها است. در استان‌های مرکزی و شرق کشور افراد در استخرهای کشاورزی و چاه‌های آب جان خود را از دست می‌دهند. باید آموزش‌های ما برای آگاه‌سازی مردم و هم برای آمادگی نجاتگران هلال احمر، متناسب با شنای در سواحل، رودخانه‌ها، سدها، دریاچه‌ها، استخرهای سرپوشیده، استخرهای کشاورزی، کانال‌های آب و چاه‌ها، متفاوت و متناسب باشد.

کبادی با اشاره به آمار غرق‌شدگی در سواحل خزر در ۱۰ سال گذشته گفت: در این مدت زمان هزار و ۶۲ نفر در محیط ایمن و سالم‌سازی در سواحل خزر غرق شده‌اند. اما تعداد غرق‌شدگان در محیط‌های ساحلی غیرمجاز و نایمن ۵ هزار و ۴۱۶ نفر بوده است. ما نمی‌توانیم نسبت به افرادی که بنا به هر دلیلی بیرون طرح‌های ایمن‌سازی شنا می‌کنند، بی‌تعهد باشیم. ضمن اینکه می‌دانیم هر فرد در حال غرق شدن، حدوداً ۸ دقیقه زنده می‌ماند و فرصت نجاتگر برای رسیدن به مغروق بسیار اندک است.

دوراهی دشوار تصمیم‌های سخت مدیریتی

همه این بحث و نظرها جمعیت هلال احمر را به دو راهی سختی کشانده است. عده‌ای همچون رئیس کنونی این جمعیت معتقدند که بر طبق اساسنامه‌ی هلال احمر، کاهش آلام مردم و کمک به آن‌ها در زمان حادثه، نوعی قاعده آمره است و مردم نباید در وقت خطر بی‌پناه بمانند. عده‌ی دیگری اما به تبعات درازمدت افزایش وظایف دائمی و مستمر نجات ابراد می‌گیرند و آن را تحمیل فشار بر امکانات و منابع محدود جمعیت می‌خوانند. آن‌ها نجات را نیازمند توسعه می‌دانند و می‌گویند توسعه‌ی پایگاه‌ها، ابزار و نیروی انسانی برای عملیات‌ها، بدون اعتبارات حاکمیتی میسر نیست و این اعتبارات چندان که لازم است مستمر، پایدار و دارای رشد متناسب با نیازها، نبوده است.

و باخطرات دریا آشنایی دارند. بنابراین نباید در آموزش به چند استان ساحلی توجه کرد. باید آگاه‌سازی مردم را به صورت فراگیر و در تمام کشور آغاز کنیم تا آمار غرق‌شدگی کاهش یابد. شمس‌پور همچنین تمرکز آموزش‌های ایستگاهی در محوطه‌های مجاز یا همان طرح‌های سالم‌سازی دریا را کافی ندانست و گفت: «براساس آمارهایی که به دست من رسید، تعداد غرق‌شدگان در مناطق ساحلی مجاز در سال مورد بررسی ۱۸ نفر و تعداد غرق‌شدگان در مناطق غیر مجاز یا بیرون طرح‌های سالم‌سازی در همان سال ۲۲۱ نفر بوده است. او در نتیجه برپای کمیون «غرق نشویم» را فعالیت اصلی خود و همکاری‌اش در اداره کل آموزش‌های همگانی در جهت «پیشگیری از حادثه و آگاه‌سازی مردم» دانست و آن را موثر خواند.

اما قانون‌گذار در بند ب ماده ۱۴ قانون مدیریت بحران پیش از آنکه در پاراگراف دوم به عملیات پاسخ به سوانح و امداد به متاثرین از حوادث بپردازد؛ در پاراگراف اول آورده است: «جمعیت هلال احمر موظف است با همکاری شوراهای اسلامی شهر و روستا، شهرداری‌ها، دهیاری‌ها، سازمان صدا و سیما، جمهوری اسلامی ایران، وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی، سازمان‌های مسئول در امور فرهنگی و تبلیغی و ستاد کل نیروهای مسلح و بر اساس استانداردهای سازمان (مدیریت بحران) نسبت به آموزش آحاد جامعه و سازمان‌های مردم‌نهاد در برابر سوانح و حوادث اقدام کند.»

حالا سوال این است که چگونه در موضوع نجات غریق، آموزش مردم و پیشگیری از حوادث به عهده هلال احمر است ولی این جمعیت در پاسخ به سانه تنها نقش پشتیبان و معین را دارد؟ اینکه گفته می‌شود در پیشگیری فرمانده هستیم و در پاسخ عملیاتی پشتیبان، چه مبنای حقوقی و قانونی دارد؟ چگونه پاراگراف از قانون مدیریت بحران را وظیفه خود می‌دانیم و پاراگراف بعدی را به تفسیر وامی‌گذاریم؟ و دیگر اینکه تکلیف بقیه دستگاه‌ها چیست و چه کسی از آن‌ها حساب پس می‌گیرد؟ آیا نهادهایی چون صدا و سیما که در این قانون برای آموزش همگانی مخاطرات از آن‌ها نام برده شده؛ حاضرند امکانات خود را در این راه هزینه کنند؟

کدام غریق و کدام محیط آبی؟

در این جلسه محمدحسین کبادی نیز به عنوان مدیر پایگاه‌های

آن جلسه، صبح ۳ خرداد برگزار شد. تعدادی از افراد حاضر سوال‌هایی مشابه سوالات ما داشتند و توضیحاتی ارائه کردند که چندان به مذاق بابک محمودی، رئیس سازمان امداد و نجات خوش نیامد.

وقتی نوبت صحبت به مدیرکل حقوقی رسید محمودی گفت: لطفاً دیگر کسی از می‌شود یا نمی‌شود، باید انجام بدهیم یا ندهیم، نگوید. ما سرباز هستیم و این دستور رئیس جمعیت است و باید همه تمکین کنیم»

بنابراین مدیرکل حقوقی تنها به بیان این جملات اکتفا کرد: «همیشه قاعده بر این است که هلال احمر نقش معین دولت را دارد. یک جاهایی هم جمعیت باید با همکاری چندین دستگاه در آن وظیفه دخیل شود تا خدای نکرده عواقب ضعف در عملکرد و پاسخگویی به گردن هلال احمر نیفتد. تاکنون تعدادی از مدیران عامل چند جمعیت هلال احمر استانی، برای پاسخ به شکایت خانواده غرق‌شدگان به دادگاه فراخوانده شده‌اند. در مواردی علیه جمعیت، حکم صادر شده ولی ما با پیگیری و اثبات اینکه متولی اصلی دولت است و نه هلال احمر توانستیم احکام علیه جمعیت را برگردانیم.»

تاکید بر نقش آموزش همگانی و پیشگیری از غرق‌شدگی

در همان جلسه نوبت به مدیرکل آموزش‌های همگانی هلال احمر رسید. نواب شمس‌پور گفت: اگر بر سر انجام پاسخ به حادثه غرق‌شدگی و انجام عملیات نجات از سوی جمعیت هلال احمر بحثی باشد؛ برای نقش و مسئولیت این جمعیت در آموزش همگانی به مردم و تلاش برای پیشگیری، هیچ بحثی نیست.

او با اشاره به آمارهایی که استخراج کرده بود، گفت: بیشترین غرق‌شدگان در نوارهای ساحلی شمالی و جنوبی کشور مسافران شهرهایی بودند که عمدتاً آب روان ندارند و شهروندان شنا بلد نیستند. یعنی تعداد کمی از افراد بومی در سواحل دریاها غرق شده‌اند چون شهروندان شهرهای ساحلی عمدتاً شنا بلدند

داوطلبی که تجهیزات و ماشین‌آلات امداد و نجات را رایگان تعمیر می‌کند

تعمیرگاه سیار آقا مسعود

تجهیزات ما می‌زند. در چنین شرایطی آقای منظری هر ماه از شرقی‌ترین ساحل تا غربی‌ترین ساحل مازندران را طی می‌کند تا به صورت کاملاً رایگان این تجهیزات را تعمیر کند. آن هم در گرمای شرجی اینجا و یا زمستان‌های بسیار سرد. موتورهای برق و کفکش‌های آب که در سیل سال گذشته مورد استفاده بود در حین عملیات دچار خرابی می‌شد و نیاز به تعمیر داشت که به کمک این داوطلب این کارها انجام می‌گرفت. «لموکی به نیاز به انواع تخصص‌ها در فعالیت‌های داوطلبانه اشاره می‌کند که زمینه استفاده از آن در هلال احمر فراهم شده: «همانطور که ما از تخصص پزشکان در کاروان‌های سلامت استفاده می‌کنیم، دیگر داوطلبان با هر تخصصی که داشته باشند می‌توانند به جمع هلال احمر بپیوندند و با تخصص خود به دیگران کمک کنند. مثل نانوائی که در مناطق حادثه دیده به پخت نان مشغول می‌شود و یا دیگر داوطلبان. هلال احمر به دلیل گستردگی ارتباط‌هایی که در تمام شهرها و روستاهای کشور دارد و به صورت مستقیم در حوادث حاضر است، می‌تواند مرجع خوبی برای مراجعه این داوطلبان و مدیریت این ظرفیت‌های داوطلبی باشد.»

عرصه کار داوطلبی

آشنایی مسعود منظری با جمعیت و فعالیت‌های داوطلبانه در هلال احمر تنها به تعمیر تجهیزات امدادی خلاصه نمی‌شود؛ او یکی از اهدا کنندگان مستمر خون شهرستان بابل است و در تامین هزینه برای کمک به نیازمندان هم دستی در آتش دارد. اگر خودروهای نجات هلال احمر نیاز به تعمیر داشته باشد، از دوست و آشنا برای تعمیر آن‌ها کمک می‌گیرد و دوستان زیادی را داوطلب هلال احمر کرده است. «مریم مومنانی» مسئول داوطلبان هلال احمر شهرستان بابل می‌گوید: «اغلب داوطلبان وقتی وارد عرصه کار داوطلبی می‌شوند، کم‌کم فعالیت‌های خود را گسترش می‌دهند. مثل آقای منظری که تنها به تعمیر تجهیزات امدادی نمی‌پردازد. او یکی از داوطلبان فعال اهدای خون است. برای تامین هزینه، تامین هزینه درمان بیماران و هزینه تحصیل و دیگر نیازهای مردم هم به هلال احمر کمک می‌کند. یکی از مهم‌ترین اقداماتی که این داوطلب در کنار تعمیر تجهیزات انجام می‌دهد این است که امدادگران را با نحوه استفاده درست از تجهیزات و همچنین تعمیر اولیه آن‌ها آشنا می‌کند. برای این کار وقت زیادی می‌گذارد و هر زمان که در هر شعبه و شهری به کمک‌ش نیاز باشد خود را به آن‌جا می‌رساند.»

مسعود نگهداری و تعمیر اولیه این تجهیزات را به امدادگران و هلال احمری‌ها هم آموزش می‌دهد تا در صورت نیاز بتوانند نواقص اولیه را برطرف کنند. برای این کار کلاس‌های آموزشی رایگان دارد. به بهانه برگزاری این کلاس‌ها با دیگر آموزش‌های هلال احمر هم آشنا شده و جعبه کمک‌های اولیه از خودرو شخصی‌اش دور نمی‌شود: «بارها پیش آمده که در جاده و جاهای مختلف شاهد وقوع تصادف بودم و یا حادثه‌ای در نزدیکی من رخ داده. چون آموزش کمک‌های اولیه دیدهام سریع کیف امداد را از خودرو بیرون می‌آوردم و به کمک مصدومان می‌روم.»

امدادگران کار بزرگی می‌کنند

از کار افتادن دستگاه‌ها و تجهیزات امدادی در حین عملیات، مسعود منظری را در مأموریت‌های مختلفی با امدادگران جمعیت همراه کرده است. او می‌گوید: «در حوادثی مثل سیل، امداد ساحلی و اتفاق‌هایی نظیر آن برای راه اندازی دستگاه‌های پمپ و چیزهای دیگر به همراه امدادگران به محل حادثه رفته‌ام. سعی می‌کنم کمک حال امدادگران باشم و حادثه دیده‌ها را درک کنم. در حادثه سیل پارسال، پیرمردی که خانه‌اش را آب برداشته بود به سراغ یکی از امدادگران رفت و از او خواست تا با پمپ، آب جمع شده در خانه را تخلیه کند. امدادگر می‌گفت خانه‌اش همسطح با کوچه است و دوباره این آب به خانه برمی‌گردد. اما آن مرد به جز خانه خودش چیزی نمی‌دید و همه حواسش متوجه آبی بود که خانه را پر کرده. حرف امدادگر را متوجه نمی‌شد. آخر پمپی به او دادم و مشغول تخلیه آب شد. بعد از چند دقیقه دید که کار بی‌فایده‌ای می‌کند و آب دوباره به خانه برمی‌گردد. تازه متوجه حرف امدادگران شد. آمد و از همه عذرخواهی کرد. به خاطر همین چیزها است که فکر می‌کنم امدادگران کار بسیار بزرگی می‌کنند. مردم در شرایط بحران ممکن است رفتار تلخی از خود نشان بدهند. اما امدادگران همه این چیزها را تحمل می‌کنند و در شرایط سخت به کمک مردم می‌روند.»

جبران آسیب‌شن و نمک دریا

شن و ماسه دریا، آب شور و رطوبت بالای هوا در مازندران باعث شده تا استهلاک تجهیزات امدادی و ماشین‌آلات جمعیت بالا برود. برای همین این تجهیزات و ابزارها نیاز بیشتری به تعمیرات دوره‌ای دارند. «معین مهدی‌لموکی» معاون داوطلبان هلال احمر استان مازندران می‌گوید: «شن و نمک دریا آسیب زیادی به

مرضیه موسوی | روی نوار ساحلی مازندران، امدادگر و هلال احمری‌ای نیست که «مسعود منظری» را نشناسد؛ تعمیرکار ادوات کشاورزی که بیش از ۱۲ سال است تجهیزات امدادی هلال احمر مازندران را رایگان تعمیر می‌کند. هر ماه سراغ یکی از شهرهای مازندران می‌رود و حتی از سرویس‌های دوره‌ای تجهیزات انبار هم غافل نمی‌شود. منظری به امدادگران و انباردارها نحوه نگهداری و تعمیر این تجهیزات را هم یاد می‌دهد تا در زمان حادثه اگر نیاز به تعمیر بود بدون فوت وقت بتوانند از آن تجهیزات استفاده کنند.

هلال احمر را از سال‌های جنگ به یاد دارد؛ آمبولانس‌ها و امدادگرانی که پا به پای رزمندگان در جبهه حضور داشتند و مداوای مجروحان و انتقال شهدا به بیرون از مناطق جنگی را انجام می‌دادند. بعدها هم که جنگ تمام شد، با دیدن امدادگرانی که در جاده‌ها و یا پایگاه‌های ساحلی کشیک بودند، یاد از خود گذشتگی آن‌ها در جنگ می‌افتاد. مسعود منظری ۵۲ سال دارد و بیش از ۱۲ سال است که تجهیزات هلال احمر مازندران را به صورت رایگان تعمیر می‌کند. او می‌گوید: «همیشه با دیدن افرادی که پایگاه هلال احمر می‌سازند و زمین وقف جمعیت می‌کنند با خودم فکر می‌کردم من چگونه می‌توانم به هلال احمر کمک کنم؟ تا اینکه به این نتیجه رسیدم که می‌توانم مهارت‌م را رایگان در اختیار هلال احمر بگذارم. شغل من تعمیر ادوات و ماشین‌آلات کشاورزی است. به هلال احمر رفتم و اعلام کردم حاضرم هر زمان که نیاز داشتند تجهیزاتی مثل موتور برق و پمپ تخلیه آب و تجهیزات امدادی را به صورت رایگان تعمیر کنم.»

به کمک مصدومان می‌روم

ساکن شهرستان بابل است اما هر زمان در هر شهری از مازندران به کمک‌ش نیاز باشد، با خودرو شخصی خودش را به آن‌جا می‌رساند و دست به آچار می‌شود. او می‌گوید: «استهلاک تجهیزات امدادی هلال احمر زیاد است و باید به صورت مداوم به آن رسیدگی شود. برخی از این وسایل هم ممکن است برای مدت زیادی در انبار مانده باشند و اصطلاحاً خوابشان زیاد باشد. برای همین نیاز به واریس‌های دوره‌ای و نگهداری دارند. در این سال‌ها با هلال احمر تمام شهرستان‌های استان مازندران ارتباط مستمری داشتم. هر وقت تجهیزاتشان نیاز به تعمیر داشته باشد به من اطلاع می‌دهند و من خودم را به هر شهری که باشد می‌رسانم و وسیله را تعمیر می‌کنم.»

هم‌کشوری‌هایش بود. حسین را ورزش و شنا به جمعیت هلال‌احمر جذب کرد. او تعریف می‌کند که ورزش کردن و شنا جزئی از زندگی‌اش بوده است، از فرزند مازندران که خانه‌شان تا سواحل دریای خزر تنها چند دقیقه فاصله است، جز این هم انتظار نمی‌رود. او می‌گوید که از همان دوران کودکی تنها آب دیده و آب و همین باعث شد تا ناخودآگاه، جذب شود به دریا و شنا کردن. ماجرای جذب و علاقه به جمعیت هلال‌احمر هم به همین علاقه‌اش برمی‌گردد. او تعریف می‌کند: «آن زمان، من ۱۳، ۱۴ سالم بود و در مسابقات شنایی که جمعیت هلال‌احمر استان برگزار می‌کرد، شرکت می‌کردم، همان جا بود که برای اولین بار، با کارهای خیرخواهانه و بشردوستانه جمعیت آشنا شدم.» ذات انسان‌دوستانه و خیرخواهانه فعالیت‌های جمعیت هلال‌احمر با ذات یاری‌دهنده حسین نوجوان، هم‌خوانی داشت، همین شد که او به جز شرکت در مسابقات شنا، تصمیم گرفت که در کلاس‌های دیگر، در کلاس‌های کمک‌های اولیه و غریق نجات جمعیت هلال‌احمر هم شرکت کند.

غریق نجات جمعیت هلال‌احمر

رستمی سن و سال کمی داشت، اما علاقه‌ی کمک به دیگران او را جذب شرکت در کلاس‌های غریق نجات کرد. به واسطه علاقه‌اش به ورزش شنا، خیلی زود پله‌های پیشرفت را طی کرد و با این که هنوز به سن قانونی و ۱۸ سال نرسیده بود، اما توانست، مدارک علمی را به دست بیاورد. هرچند که می‌گوید تجربه خوبی در نجات در معرض غرق شدگی در دریا داشت، اما به دلیل سن کمش، به عنوان «کمک غریق نجات» کنار دست سرمربی‌اش فعالیت می‌کرد. در همان زمان هم، در طرح‌های تابستانه و نجات در دریای استان محل زندگی‌اش مازندران شرکت می‌کرد. می‌گوید با این که زیر سن قانونی بود اما با راهنمایی‌های مربی‌اش، در طرح تابستانه، تعدادی عملیات نجات انجام داده است.

حسین که به سن ۱۸ سال رسید، با فراغ بال می‌توانست نجات‌دهنده باشد، وقتی به سن ۲۲ سالگی رسید، سرناجی شد تا خود به دوستانش که مانند او دغدغه نجات جان انسان‌ها را داشتند، خدمت کند. نجات جان افرادی که در حال غرق شدن بودند اما همیشه برای او آسان نبوده است. او هنوز به یاد دارد، کتک‌ها و توهین‌هایی را که شنیده است. تعریف می‌کند از زمانی که جان دختری ۱۷، ۱۸ ساله را نجات داد، زمانی که در ساحل گشت می‌زد و صدای فریادهای دختر را شنیده بود. او تعریف می‌کند که سریع به آب زد و تا به دختر جوان برسد، دختر غش کرده بود. رستمی اما به موقع می‌رسد و دختر را نیمه جان به ساحل می‌رساند. مشکل از همین جا شروع می‌شود، زمانی که می‌خواست سی‌پی‌آر (احیای قلبی ریوی) انجام دهد تا نفس به کالبد دختر برگردد. او می‌گوید که پدر دختر ناراحت بود و دوست نداشت، حسین که پسر جوانی است این کار را انجام دهد. جان دختر اما در خطر بود، به همین دلیل این سرناجی جوان از بانویی که در ساحل بود، می‌خواهد تا او این کار را انجام دهد. حسین هنوز نگرانی را که از یاد دادن درست احیا به آن بانو و نیز نجات دختر و استرس از دست ندادن زمان طلایی داشت را به یاد دارد. او هم‌زمان آموزش و احیا می‌کرد تا زمانی که نفس دوباره به دختر جوان برگشت. بعد از برگشت به شرایط عادی، حسین نیروهای اورژانس را خبر کرد تا دختر را به مراکز درمانی بفرستند. درست است که کسی برای نجات جان دختر جوان از او تشکر نکرد، اما دل حسین باز هم شاد است، او می‌گوید: «من این کار را برای تشکر و قدردانی انجام نمی‌دهم، دوست دارم که به هم‌نوعانم خدمت کنم، من با شنا و غریق نجاتی این کار را انجام می‌دهم و همین برایم کافی است.»

روایت زندگی امدادگری که تخصصش نجات غرق شدگان است

دستت را به من بده

کرد. صدای نحیف هر لحظه نزدیک‌تر می‌شد به او. برای لحظه‌ای معلق ماند روی آب و نگاه کرد به موج‌های خروشان و به دنبال دست‌های کوچکی که در حال مبارزه بود، گشت. دست‌ها کم‌توان شده بودند و آرام در حال فرو افتادن در دریا بود. دوباره فشار آورد و شنا کرد به طرفش، دست‌های کوچک فرو افتاد، دست‌های بلند و پرتوان حسین اما پسر بچه را گرفت. صورتش را به سمت آسمان گرفت و تنش را کشاند تا ساحل. پایش که به ساحل رسید، همه دور او جمع شدند. حسین اما بی توجه به شلوغی اطراف، ملحفه‌ای پهن کرد روی شن‌های ساحل و پسر بچه ۱۱ ساله را خواباند روی زمین و علائم حیاتی او را بررسی کرد. پسر بچه به هوش بود، نفس می‌کشید و چشم‌هایش ترسان اما تشکرآمیز دوخته شده بود به حسین که جان‌ش را نجات داده بود. کمی آن طرف‌تر مادر بزرگ، اشک شوق می‌ریخت از زندگی که دوباره در جریان افتاده است.

حالا ۱۲ سال از آن روزها می‌گذرد، زمانی که حسین نوجوانی ۱۵ ساله بود؛ حالا هر سال، زمانی که پسر بچه ۱۱ ساله که حالا ۲۳ سال سن دارد، به همراه خانواده گذرانش می‌افتد به شهرستان نور استان مازندران، به حسین هم سر می‌زنند و از او تشکر می‌کنند برای لطفی که به خانواده‌شان داشته است. حسین عضوی از خانواده‌شان شده است.

مشترکاتی به نام انسان‌دوستی

برگ خاطرات ذهنی حسین رستمی پر است از این دست خاطرات، خاطراتی از آب، شنا، نجات و هلال‌احمر؛ زندگی او هم با همه این‌ها گره خورده، پر از آب، نجات، دریا و پر از ماه درخشان سرخ جمعیت هلال‌احمر است. همان سالی که حسین پسر بچه کوچک را نجات داد، به عنوان کمک غریق در جمعیت هلال‌احمر فعالیت می‌کرد و به واسطه روح بلند و یاری‌دهنده‌ای که داشت، در همه‌جا، حتی زمانی که در شیفت غریق نجات خدمت نمی‌کرد، به فکر کمک و نجات

لیلا شوقی | زندگی حسین رستمی پر از آب، دریا، شنا و ... است و از زمانی که به یاد دارد، زندگی‌اش با جمعیت هلال‌احمر، غریق نجات گره خورده است. او از نوجوانی تا حالا که برای خودش مردی شده، به عنوان نجات غریق، با جمعیت هلال‌احمر همراه بوده است. حسین خاطره‌ها دارد از نجات دیگران از دریا و رفتارهای قهرانه، خشم و مهربانی و عشق زیادی را تجربه کرده است. با همه رفتارهای متفاوتی که دیده اما دل حسین گرم است، به جمعیت هلال‌احمر و فرصتی که برای نجات جان هم‌وطنانش پیدا کرده، به همین دلیل است که سربلند و با افتخار، از نجات جان انسان‌ها و از عضو جمعیت بودن می‌گوید.

توپ بسکتبال بالا و پایین رفت، از بین دست‌ها و پاها راه باز کرد و بعد، خود را انداخت در آغوش تور، صدای شادی حسین، بلند شد، خنده نشست بر روی لبانش و با هم‌گروهی‌هایش به پاس گلی که زده بود، شادی کرد. صدای شادی آن‌ها برای لحظه‌ای زمین بازی بسکتبال را پر کرد. در میان صدای شادی‌شان اما، صدای ضعیف کمک شنیده شد. حسین برای لحظه‌ای گوش تیز کرد، لبخند شادی روی لبانش خشک شد و به یکباره از فنر رها شد و دوید به طرف ساحل دریا که چند قدم بیشتر با زمین خاکی بسکتبال فاصله نداشت. صداهای همه‌همه جمعیت نمی‌گذاشت حواسش را جمع کند، صدای محو و نازک پیرزنی به گوشش خورد؛ جمعیت را کنار زد. پیرزن، نشسته بود روی زمین و ناله می‌کرد. پیرزن کمک می‌خواست، نوه خردسالش زده بود به دریا و حالا در حال غرق شدن بود. حسین، سرچرخاند به طرف جایی که پیرزن نشان می‌داد. دست‌های نحیف و ظریفی در بین موج‌های مواج دریا بالا و پایین می‌رفت، صدایی خفه از بین موج‌های آب به گوش می‌رسید. حسین، دوید به سمت دریا، تن را به آب داد و با دست‌های قوی و بلندش راه باز کرد، موج‌ها خروشان و عصبانی به سمتش آمدند، او اما پرتوان، موج را هل داد به سمت دیگر و در خلاف جهت آن، راه باز

اهمیت همکاری‌های بین‌المللی بشردوستانه در گسترش سیستم‌های هشدار سریع برای سازگاری افراد با تغییرات اقلیمی

حتی یک نفر...

دکتر کوشا گلکار | مشاور معاونت امور بین‌الملل و حقوق بشردوستانه جمعیت هلال احمر در تغییرات اقلیمی

تغییرات اقلیمی یک زنجیره به هم پیوسته است که از فعالیت‌های توسعه‌ای انسان‌محور به ویژه مصرف سوخت‌های فسیلی آغاز می‌شود و به دنبال خود می‌تواند پیامدهای متعدد منفی را به بار آورد. امروزه تغییرات آب و هوایی به عنوان یک چالش جهانی برای محیط‌ها و فضاهای انسانی به حساب می‌آید و در دهه‌های اخیر توجه بسیاری از محافل علمی و سیاسی جهان را به خود جلب کرده است. در حال حاضر تقریباً به طور جهانی تأیید شده است که هوا به سرعت گرم‌تر می‌شود و این موضوع منجر به پیامدهای نامطلوب و نابرابری‌های زیادی شده و خواهد شد. پیش‌بینی شده است که دمای زمین تا سال ۲۰۹۹ میلادی به طور متوسط ۱٫۸ تا ۴ درجه سانتیگراد گرم‌تر از دمای فعلی می‌شود. در نتیجه، پدیده‌هایی از قبیل به زیر آب رفتن سکونتگاه‌ها و بروز طوفان‌ها، سیل‌ها، کم‌آبی و خشکسالی بیشتر خواهد شد. افزایش سرعت تغییرات اقلیمی از یک سو و بی‌توجهی محافل سیاسی از سوی دیگر منجر به افزایش فشار بر اقشار مختلف جوامع در سراسر جهان شده است. لذا دو راهبرد پیش‌روی تصمیم‌سازان در خصوص تغییرات اقلیمی وجود دارد: «سازگاری» و «کاهش». در واقع، سازگاری فرآیند تطبیق با اثرات فعلی و آتی تغییرات آب و هوایی است و کاهش، به معنای کاهش شدید آثار تغییرات آب و هوایی است. با جلوگیری از انتشار گازهای گلخانه‌ای در جو، میزان بی‌توجهی دولتمردان در سراسر این کره خاکی باعث شده که نهادهای مختلف بین‌المللی نظیر سازمان ملل متحد و نهادهای وابسته‌ی آن و فدراسیون بین‌المللی جمعیت‌های صلیب سرخ و هلال احمر در برنامه‌های گوناگون خود راهبرد سازگاری را به صورت ویژه‌ای مورد توجه قرار داده‌اند.

یکی از آثار مخرب تغییرات اقلیمی، بحران‌های آب و هوایی همچون طوفان‌ها، باران‌های سیلابی، خشکسالی و ریزگردهاست. با توجه به اینکه عموم این بحران‌ها قابل پیش‌بینی هستند؛ می‌توان با ارسال اخطار به ساکنین محدوده مورد تهدید، جان و مال آن‌ها را نجات داد و از وقوع خسارات جبران‌ناپذیر پیشگیری کرد. سیستم‌های هشدار سریع، این قابلیت را دارند تا

با بررسی و اندازه‌گیری شاخص‌های مختلف اقلیمی و هواشناسی در بستر فناوری اطلاعات و ارتباطات و پس از تحلیل داده‌ها و ارائه خروجی، نسبت به ارسال هشدار به اهالی سکونتگاه مورد تهدید اقدام کنند. سیستم‌های فوق‌الاین ظرفیت را دارند تا با شاخص‌های جغرافیایی محلی یا ناحیه‌ای در هر شهرستان یا روستا از طریق سامانه اطلاعات جغرافیایی از وقوع بحران‌های اقلیمی پیشگیری کنند.

هزینه تجهیز کشورهای در حال توسعه و آسیب‌پذیر به سیستم‌های هشدار سریع به درجه‌ای از اهمیت رسیده است که به بحث مشترک میان دبیران کل سازمان ملل متحد و فدراسیون بین‌المللی صلیب سرخ و هلال احمر تبدیل شده است؛ تا جایی که دبیرکل فدراسیون بین‌المللی جمعیت‌های صلیب سرخ و هلال احمر گفته است: هیچ جانی را نباید در یک فاجعه قابل پیش‌بینی از دست داد. همچنین، فدراسیون بین‌المللی در برنامه‌های مشترک خود با سازمان ملل متحد قصد دارد اطمینان حاصل کند که تا سال ۲۰۲۷ دسترسی همه افراد در کره زمین به سامانه‌های هشدار سریع امکان‌پذیر شود. در همین راستا سازمان جهانی هواشناسی که یک سازمان تخصصی وابسته به سازمان ملل متحد است؛ به روز جهانی هواشناسی، سعی در حساس‌سازی اذهان مردم جهان نسبت به سیستم‌های هشدار سریع کرد. او خواستار پوشش این سیستم‌ها برای همه مردم جهان شد، تا بتواند رسالت خویش را در برابر تغییرات اقلیمی انجام دهد؛ به شکلی که نسل جوان بتواند آینده بهتری را پیش‌روی خود تصور کند.

با توجه به رسالت بین‌المللی سازمان ملل متحد و فدراسیون بین‌المللی جمعیت‌های صلیب سرخ و هلال احمر در مقوله تغییرات اقلیمی و توانمندسازی جوامع انسانی، این دو نهاد می‌توانند با یکدیگر همکاری کنند، و از طریق سازمان‌های تخصصی وابسته‌ی نظیر مرکز تغییرات اقلیمی فدراسیون بین‌المللی جمعیت‌های صلیب سرخ و هلال احمر و سازمان جهانی هواشناسی سازمان ملل متحد با همراهی اعضای خود در کشورهای مختلف می‌توانند رسیدن به هدف «سیستم‌های هشدار سریع برای همگان» را تسهیل و سرعت بخشند تا از دسترسی عمومی به این سیستم‌ها اطمینان حاصل شود.

سازمان جهانی هواشناسی ملل متحد می‌تواند با دسترسی به داده‌های اقلیمی و بهره‌مندی از متخصصین علوم جوی و آب و هواشناسی، زمینه فعالیت‌های علمی و تخصصی را فراهم کند و فدراسیون بین‌المللی جمعیت‌های صلیب سرخ و هلال احمر می‌تواند با تکیه بر اعضای خود در جمعیت‌های ملی صلیب سرخ و هلال احمر در کشورهای مختلف، زمینه اجرایی و دیپلماسی را برای پیاده‌سازی اهداف بشردوستانه و عام‌المنفعه امدادی در مقابل تغییرات اقلیمی فراهم کند.

همکاری دو نهاد مذکور در دریافت تجهیزات و کمک‌های مالی بشردوستانه برای مجهز شدن به سیستم‌های هشدار سریع برای همگان می‌تواند از بروز فجایع انسانی جلوگیری کند. رویکرد جدید مدیریتی که در توجه بسیار ویژه به تغییرات اقلیمی در جمعیت هلال احمر جمهوری اسلامی ایران شکل گرفته است می‌تواند این الگوی همکاری یکپارچه را به عنوان یکی از کشورهایی که بیشترین آسیب را از تغییرات اقلیمی در خاورمیانه دیده است، پیاده‌سازی کند. استفاده از بازوی امور بین‌الملل هلال احمر برای پشتیبانی دیپلماتیک بشردوستانه از سازمان هواشناسی کشور در مجامع بین‌المللی برای راه‌اندازی سیستم‌های هشدار سریع بیشتر در کشور با تکیه بر دانش دانشگاهیان و جوانان متخصص در علوم جغرافیا، هواشناسی، سنجش از دور، سامانه اطلاعات جغرافیایی و فناوری اطلاعات می‌تواند این سیستم‌ها را در تمام استان‌های ایران تقویت یا راه‌اندازی کند. همچنین، ایجاد یک خط ارتباطی ویژه میان سازمان هواشناسی کشور با سازمان امداد و نجات جمعیت هلال احمر جمهوری اسلامی ایران می‌تواند باعث هم‌افزایی بیشتر این دو نهاد شده و روند امدادرسانی یا پیشگیری از بحران‌های اقلیمی را سریع‌تر و با کیفیت بهتر از گذشته به آسیب‌دیدگان ارائه کند. همکاری مثبت هلال احمر با سازمان هواشناسی کشور نه تنها می‌تواند از بروز بحران‌های مختلف اجتماعی و طبیعی پیشگیری کند، بلکه می‌تواند سازمان امداد و نجات هلال احمر را در امدادرسانی یاری کند تا در هنگام عملیات امدادی هوایی، زمینی و دریایی به شکل موثرتری عمل شود و نیروهای امدادی با بهترین وسایل امدادی مناسب شرایط جوی آن زمان به سر صحنه حادثه برسند و یا نیروهای امدادی در صورت مشاهده عوامل میدانی اثرات اقلیمی، آن را به سازمان هواشناسی گزارش کنند. اما نقطه مهم و قدم اول در همکاری دو نهاد مذکور به اشتراک‌گذاری اطلاعات میان آن‌هاست. قدم اول برای آمادگی و سازگاری با تغییرات اقلیمی، داشتن اطلاعات لازم است تا دو نهاد بتوانند به شکل مناسبی مأموریت خود را انجام دهند. هر دو سازمان باید پس از به اشتراک‌گذاری اطلاعات، به جمع‌آوری و تولید مشترک اطلاعات اقدام کنند تا بهتر بتوانند مخاطرات اقلیمی را پیش‌بینی کنند.

با توجه به تنوع فعالیت‌های بین‌المللی بشردوستانه و عام‌المنفعه امدادی جمعیت هلال احمر ایران و توانمندی این جمعیت در حمایت از سلامت و زندگی انسان‌ها به لحاظ نظری، عملیاتی و لجستیکی، این جمعیت ملی توانسته است نسبت به سایر دستگاه‌های خدمت‌رسان درک متفاوتی از بحران‌های اقلیمی و جوی به دست آورد و همین تفاوت دیدگاه و بازوهای اجرایی متفاوت در حوزه‌های ملی و بین‌المللی با محورهای مختلف می‌تواند نقش این جمعیت مردمی امدادرسان را به عنوان پشتیبان سایر سازمان‌ها و دارای نقش مطالبه‌گر از نهادهای مسئول، مشخص کند؛ چرا که می‌تواند با عنایت به وظایف ذاتی خود در امور بشردوستانه امدادی بین‌المللی در پیشگیری و مدیریت حین و پس از بحران‌های آب و هوایی نقش داشته باشد. زیرا تمام ابزارهای لازم از جمله نیروهای داوطلب با تفکر انسان‌دوستی به منظور تامین نیروی انسانی، قدرت علمی در آموزش، پژوهش و فناوری برای برنامه‌ریزی علم محور و سیستم‌های عملیاتی امدادرسانی و امکانات خدمات اجتماعی لازم برای حمایت از انسان‌ها را دارد و می‌تواند به عنوان دستگاه همکار در کنار سایر دستگاه‌های خدمت‌رسان در اعلام هشدار سریع برای مردم مناطق آسیب‌پذیر حضور داشته باشد.

یک مسابقه، یک تمرین برای کنار هم بودن

جوانان و داوطلبان نخبه که در حوزه‌های مختلف امدادی و مسائل روزمره و عمومی جامعه؛ طرح، ایده خلاقانه، نوآوری و اختراع ثبت شده در انجمن‌های علمی و نخبگان و یا در جشنواره‌های بین‌المللی، دانش‌آموزی و دانشگاهی دارند، دعوت می‌شود تا اطلاعات فردی خود و شرحی از طرح‌ها و ایده‌های خود را به دبیرخانه طرح ۱۱۲ نخبه امدادگر ارسال کنند. افراد واجد شرایط می‌توانند شرح طرح، ایده، نوآوری و اختراع و مدارک ثبت آن را به آیدی تلگرام @ircs_112 یا ایمیل Rcs.news2023@gmail.com ارسال کنند. گفتنی است، مهلت ارسال طرح‌ها تا ۲۶ تیرماه و غیرقابل تمدید است.

جمعیت هلال احمر در قالب فراخوانی، از امدادگران و نجاتگران عضو این جمعیت خواست تا طرح‌ها، ایده‌های خلاقانه، نوآوری و اختراعات ثبت شده خود را در حوزه‌های امدادی و سایر حوزه‌ها، به دبیرخانه طرح «۱۱۲ نخبه امدادگر» ارسال کنند. به گزارش پایگاه اطلاع‌رسانی جمعیت هلال احمر؛ این جمعیت در نظر دارد تا با جمع‌آوری طرح‌ها و ایده‌های خلاقانه و اختراعات امدادگران، جوانان و داوطلبان عضو، کتابی نفیس از خدمات موثر علمی و عملیاتی اعضای هلال احمر تدوین و منتشر کند. طبق فراخوان منتشر شده از سوی اداره کل روابط عمومی جمعیت هلال احمر، از امدادگران،

مسابقه اینستاگرامی و توییتری جوانان و امدادگران

ایمن آن افراد در صورت تمایل می‌توانند در دوره‌های آموزش حضور تولید محتوای رسانه‌ای در تهران به صورت کاملاً رایگان و با تامین کلیه هزینه‌ها شرکت کنند.

در تولید محتوای رسانه‌ای در اینستاگرام و توییتر توجه به نکات زیر ضروری است.

- پست یا توییت بیانگر یکی از فعالیت‌های جمعیت هلال احمر باشد
- آن فعالیت هرچه کوچک‌تر باشد و تاکنون کمتر مطرح شده باشد، برای ما اعتبار و ارزش بیشتری دارد.
- ادبیات توییت یا کپشن پست، بسیار اهمیت دارد. در نوشتن آن باید از کلمات دقیق و متناسب استفاده شود. جملات باید کوتاه باشد. ترجیحاً از مبالغه و غلو پرهیز شود. بدیهی است که استفاده از کلمات توهین آمیز ممنوع و مورد حذف شرکت‌کننده در مسابقات می‌شود.
- در پست باید به ضوابط تصویر از جمله انتخاب کادر مناسب توجه شود.
- لینک پست‌ها و استوری‌ها و توییت‌های خود را به این آدرس Rcs.news2023@gmail.com ایمیل کنید

امدادگران، جوانان و داوطلبان جمعیت هلال احمر در سراسر کشور فعالیت‌ها و خدمات بشردوستانه متفاوت و گسترده‌ای را انجام می‌دهند. در سال‌های اخیر امدادگران سراسر دنیا توانسته‌اند با اطلاع‌رسانی ساده، آسان و در دسترس فعالیت خود در فضای مجازی توجه مردم دنیا را به یکی از مشکلات منطقه خود جذب کنند.

اکنون اداره کل روابط عمومی و ارتباطات مردمی جمعیت هلال احمر با هدف تمرین فعالیت رسانه‌ای برای امدادگران و افزایش تعامل و همکاری با اعضای فعال جمعیت در سراسر کشور، فراخوان همکاری اینستاگرامی و توییتری را منتشر می‌کند.

هر یک از نجاتگران، جوانان و داوطلبان جمعیت هلال احمر می‌توانند صفحه رسمی جمعیت هلال احمر را به پست انتشار یافته در صفحه شخصی خود تگ کنند.

همچنین در توییتر نیز می‌توانند پس از انتشار توییت خود صفحه رسمی توییتر جمعیت هلال احمر را منشن کنند. به ۵ منشن برتر در توییتر و ۵ پست برتر در اینستاگرام جوایز نفیسی اهدا خواهد شد و علاوه بر

گفت‌وگو با ۲ نجاتگر با تجربه در امدادونجات ساحلی

آرامش قبل از طوفان

سمیرا صیدی | با شروع فصل تابستان، موج سفرها به همه نقاط ایران آغاز می‌شود، اما شمال ایران است و دریای خزرش که بیشترین آمار گردشگر و مسافر را در این فصل به خود جذب می‌کند. هیجان شنا، آب‌تنی و بازی‌های دریایی آن هم در این فصل گرم سال، از جذابیت‌های تعطیلات و سفرهای تابستانه است اما امان از روزی که یک گردشگر بدون شناخت کافی و بدون رعایت نکات ایمنی، پا در دریا و محیط‌های آبی ناایمن بگذارد... در این گزارش سراغ ۲ نجاتگر ساحلی و با تجربه جمعیت هلال احمر رفته‌ایم تا برای ما از مهمترین نکات شنا و مخاطرات پیش‌روی گردشگران بویژه در فصل تابستان که با افزایش قابل توجه گردشگران مواجه‌ایم، بگویند.

دریا بر خلاف ظاهرش آرام نیست

مومنی توصیه می‌کند که همه افراد از شنا در نقاط عمیق سواحل خودداری کنند و می‌گوید: «یکی از علت‌های مهم غرق شدن افراد این است که گول ظاهر آرام دریا را می‌خورند و به قسمت عمیق می‌روند. این کار بسیار اشتباهی است زیرا در پی رفتن به نقاط عمیق ممکن است مشکلات دیگری نیز برای آن‌ها به وجود آید. مهمترین آنها «بسته شدن راه هوایی افراد به هر دلیل همچون ایجاد تروما، شکستگی جمجمه و دست و پا بر اثر پرش و یا پشتک وارونه در آب، گرفتگی عضلات دست و پا، گرفتار شدن در گرداب‌های ساحلی، چاه و نقاط خطر آفرین دریا، برخورد با کوسه ماهی، سگ ماهی و عروس دریایی در حین شنا است.»

البته راه حل‌هایی نیز وجود دارد که اگر افراد به آن‌ها توجه لازم را داشته باشند قطعاً می‌توانند بدون هیچ دلهره‌ای از آب‌های دریا لذت کامل را ببرند. مومنی می‌گوید: «گردشگران برای حفظ جان خودشان لازم است که در محدوده طرح سالم‌سازی دریا که نیروهای نجات غریق و هلال احمر در آن مستقر هستند شنا کنند، به علائم و رنگ پرچم برافراشته شده در ساحل حتماً توجه کنند، قبل از ورود به آب، حضور خود را به ناچیان غریق اطلاع دهند، خود را به تجهیزات شنا مجهز کنند، در محدوده آبی مشخص شده کم عمق شنا کنند، سلامت جسمی و روحی خود را قبل از ورود به آب چک کنند، از خردسالان و بانوان در تمام مدت حضورشان در آب مراقبت کنند.»

نقش مسئولان

البته باید یاد آور شد نکاتی که در بالا ذکر شد مربوط به رعایت نکات ایمنی از سوی مسافران و گردشگران است و مسائل دیگری وجود دارد که باید مسئولان به آن توجه و بسترهای مناسب را فراهم کنند تا از این قبیل حوادث کاسته شود.

مومنی معتقد است: «طی سالهای اخیر، علت اصلی غرق شدگی عدم آشنایی با سواحل گیلان و مازندران، شنا در نقاط محافظت نشده و نبود ناچیان غریق و نیروهای عملیاتی امداد و نجات و اورژانس در نوار ساحلی بوده است.

نبود استانداردهای میزبانی و ایجاد اوقات فراغت در سواحل، عدم وجود مکان‌های مشخص برای سرگرمی‌های آبی و دریایی، نبود تجهیزات موج‌سواری، اسکی روی آب، شیرجه، شنا‌ی دریایی کنترل شده، جت اسکی و سایر ورزش‌های آبی در محدوده‌ی طرح‌های سالم‌سازی دریایی است که موجب شده تا طرح‌های سالم‌سازی دریا هیچگونه جاذبه‌ای نداشته باشد و گردشگران به نواحی بکر و خلوت مراجعه کنند که در آن نواحی امکان پوشش‌دهی نیروهای امدادی و غریق نجات نیست.»

در خصوص تذکره‌های ایمنی و امنیتی به مسافران در نواحی ساحلی باید توجه داشت که ستاد پیشگیری از حوادث دریایی برای برقراری امنیت از ظرفیت نیروی غیر آموزشی دیگر مانند بسیج و نیروی انتظامی استفاده کرده که این امر موجب ایجاد دافعه و فرار گردشگران از محدوده ساحل می‌گردد.»

مغرور نباشیم

امیر مومنی، رئیس هیات نجات غریق و غواصی استان گیلان است و به صورت تخصصی در رشته غواصی و نجات در آب‌های خروشان و سیلاب، تحصیلات خود را گذرانده است. او می‌گوید: «متأسفانه بسیاری از افرادی که دچار حادثه غرق شدگی می‌شوند به علت غرور خاصی است که دارند و فکر می‌کنند که چون تا حدودی فنون شنا را آموخته‌اند؛ می‌توانند در همه آب‌ها از پس خود برآیند و به خوبی شنا کنند. اما واقعیت این است که شنا کردن در استخرهای کوچک که هیچگونه تلاطم و موجی ندارند با شنا کردن در دریا که هر لحظه یک حالت خاص دارد؛ بسیار متفاوت است.»

او ادامه می‌دهد: «دریا گاهی آرام است و افراد با خیال آسوده وارد آن و مشغول بازی و شنا کردن می‌شوند اما غافل از اینکه این آرامش قبل از طوفان در کمتر از چشم بر هم زدنی چنان طوفانی می‌شود که افراد متبحر هم نمی‌توانند از پس از این طوفان برآیند و در نهایت غرق می‌شوند.»

مومنی استقامت بدنی گردشگران را هم نکته مهمی برای شنا در دریا می‌داند: «شنا در دریا مبتنی بر شنا‌ی مراقبت است؛ زیرا عدم وجود استقامت و قدرت بدنی برخی از افراد به خاطر موج بودن دریا است، شنا در دریا نیازمند داشتن قدرت بدنی بیشتری نسبت به استخر است و افراد باید به این مسئله توجه ویژه‌ای داشته باشند.»

شما شناگر حرفه‌ای نیستید

سید جمال هاشمی کیایی که منجی غریق، مربی و مدرس تربیت مربی نجات در سیلاب و آب‌های خروشان هلال احمر است و سال‌ها در این زمینه تجربه دارد، می‌گوید: «من که سال‌ها تجربه غریق نجات بودن را دارم با تاکید بسیار زیاد می‌گویم که شنا در دریا حتی برای شناگران حرفه‌ای بسیار خطر آفرین است زیرا شنا در استخر و دریا با یکدیگر بسیار متفاوت می‌باشد و متأسفانه خیلی از شناگران تفاوت شنا‌ی دریایی با شنا‌ی استخری را نمی‌دانند و به همین دلیل در هنگام شنا در دریا دچار مشکل شده و حتی دچار غرق شدگی می‌شوند.»

هاشمی در ادامه می‌گوید: «عدم شناخت خطرات شنا در دریا که شامل جریان‌های دریایی، جریان‌های شکافنده، امواج دریایی در دریا‌های باز و جز و مد در بستر دریا استغ باعث غرق شدگی افراد می‌شود.»

او یکی دیگر از عواملی که افراد با سهل انگاری خود باعث می‌شوند که حادثه غرق شدگی برای آنها رخ دهد را عدم توجه به تابلوهای هشدار مناطق پرخطر شنا، تذکرات عوامل امدادی و منجیان غریق و استفاده از مناطق خارج از طرح‌های سالم‌سازی می‌داند. هاشمی توضیح می‌دهد: «همچنین عدم توجه به محدوده شناگاه و محدوده تردد شناورهای تفریحی در مناطق پر جمعیت در دریا و برخورد شناور با شناگران، غرق شدگی کودکان خردسال در ساحل دریا به علت عدم توجه برخی از خانواده‌های دارای کودکان خردسال در کنار ساحل، اتفاقات نوظهور برخی از تفریحات دریایی به علت عدم شناخت کافی استفاده مناسب و استاندارد این نوع تفریحات دریایی مانند شاتل، پاراسل، اسکی روی آب و بنانا، باعث می‌شود تا افراد بستر حادثه‌ای ناگوار را برای خود و خانواده ایجاد کنند.»

شنا‌ی ناایمن

همچنین اصرار به شنا کردن فراتر از ظرفیت آمادگی جسمانی و مهارت‌های فرد در هنگام شنا در شرایطی که آمادگی بدنی مناسب وجود ندارد یا فرد دارای بیماری‌های زمینه‌ای است و یا

سواحل و همچنین عقب نشینی بی سابقه دریای خزر و قابل دسترس کردن کلیه سواحل برای عموم مردم، نداشتن طرح‌های سالم‌سازی مناسب و به تعداد نیاز، عدم همکاری دستگاه‌های مربوطه در اجرای طرح ساحلی به صورت مداوم و یکپارچه، عدم امکانات حداقلی نجات برای منجیان غریق و عوامل امدادی در ساحل که شامل امکانات نجات، تجهیزات انفرادی و... است، عدم امکانات لجستیکی مناسب در سواحل در امر نجات برای ساحل و آب، عدم تمکین بهره برداران ساحلی در سواحل و پوشش مناطق در اختیار برای حفظ جان مشتریان خود در بخش‌های خصوصی، نهادها، دستگاه‌ها و عدم تخصیص اعتبار مناسب جهت نیروسازی برای اجرای طرح ساحلی در بخش نجات غریق و نیروهای امدادی از جمله تمهیداتی است که اگر مسئولان به آن توجه کنند قطعاً آمار این تلفات کاهش چشمگیری خواهد داشت.»

خزر در روزهای موج بودن دارای امواج شکافنده است که بسیار خطرناک بوده و باعث بیشترین غرق شدگی افراد در دریای خزر می‌شود.»

حفظ جان گردشگران در گرو مدیریت مسئولان است

نکات ذکر شده را باید همه افراد حتی کسانی که بومی مناطق شمالی هستند به صورت ویژه رعایت کنند تا دچار حادثه نشوند، اما مسائل دیگری است که باید به همت مسئولان آن‌ها را سامان بخشید تا آمار غرق شدگی در دریا کمتر شود. هاشمی می‌گوید: «بزرگترین مشکل تلفات انسانی در دریا، خصوصاً دریای خزر نداشتن یک اعتبار ملی در این خصوص است با توجه به میزان بالای گردشگر ساحلی در استان‌های شمالی به خصوص مازندران باید توجه ویژه‌ای به آن داشت، عدم یک مدیریت واحد جهت ساماندهی به سواحل، آزادسازی

حتی داروی خاصی مصرف کرده به هیچ وجه توصیه نمی‌شود و حتی ممنوع است: «توصیه من به همه کسانی که از دریا برای شنا کردن استفاده می‌کنند؛ این است که در مناطق تعیین شده و طرح‌های سالم‌سازی شده انجام پذیرد زیرا در این مناطق امکانات مناسب نجات، منجی غریق و سایر موارد مورد نیاز در نظر گرفته شده است. هرگز در مناطق پرخطر شنا نکنند، به هشدارهای عوامل امدادی و منجیان غریق در سواحل توجه لازم را داشته باشند، از کودکان کنار ساحل غافل نشوند زیرا بسیار خطر آفرین است و در بسیاری از موارد باعث ایجاد حوادث غیر قابل جبران می‌شود، هرگز در مناطقی که فاقد منجی غریق است شنا نکنند، هرگز در محدوده تردد شناورهای تفریحی، جت اسکی اقدام به شنا نکنند زیرا احتمال برخورد شناور با آنها بسیار زیاد است، هرگز دور از چشم دیگران و در مکان‌های بکر اقدام به شنا نکنند، هرگز زمانی که دریا موج است اقدام به شنا نکنند زیرا سواحل

آيسان نفس نمی کشید

زهر قاسمی | جمعه ۱۹ خرداد ماه بود که با دوستانش برای تفریح به اطراف رودخانه ابوالعباس رفته بودند. تمام دختران این گروه ۱۳ نفره مشغول آب بازی و شنا در رودخانه بودند که آيسان ۱۰ ساله تعادلش را از دست داد.

کمی آنطرف تر و در آن سوی رودخانه‌ی ابوالعباس، خانواده سجاد باستانی بعد از چندین روز کار سخت و شبانه روزی و طاقت فرسا، یک روز را پیدا کرده بودند تا بتوانند وقتشان را در طبیعت بگذرانند. در همین لحظات پدر بزرگ و مادر بزرگ کهنسال آيسان، که بعد از مرگ پدر و مادرش مسئول نگهداری از او شده‌اند، در خانه خود مشغول آماده کردن سفره نهار بودند و خیالشان از نوه ۱۰ ساله‌شان راحت بود که در کنار هم سن و سالان خود مشغول بازی است.

آيسان اما شرایطش ثانیه به ثانیه بد و بدتر می شد، آب در گلویش فرو می رفت و نفسش بالا نمی آمد، دوستانش مشغول بازی بودند و هیچ کس حواسش به او نبود که در چه شرایطی گرفتار شده و هیچ دستی به سایش نمی‌آمد تا کمی از عمق فرو رفتگی‌اش در آب بکاهد. در همین لحظات همسر سجاد باستانی در کنار رودخانه نشسته بود و مشغول چای خوردن بود و نظاره شنا کردن همسرش، اما به یکباره گوی اتفاقی افتاد و سجاد با سرعت به داخل آب شیرجه زد و کمرال سربالا به وسط رودخانه می رفت. زن نگران و مضطرب با چشمانش همسرش را دنبال می کرد که متوجه ماجرا شد، دختر بچه ای در حال غرق شدن بود.

سجاد انقدر با سرعت شنا کرد که تمام مردمی که در کنار رودخانه بودند متوجه شدند آيسان در حال غرق شدن است و با نگرانی نظاره گر ماجرا شدند.

باستانی در گفت‌وگو با خبرنگار پیام هلال می‌گوید: شاهد دست و پا زدن آيسان در آب بودم در حالی که تا به او رسیدم ۲ الی ۳ دقیقه گذشت اما شرایط بحرانی بود و نگران بودم که آیا می توانم این دختر را زنده از آب بیرون بکشم یا نه؟

باستانی با وجود شدید بودن موج های رودخانه و شدت سردی آب آن، خودش را به آيسان رساند و او را از آب بیرون کشید و به کنار رودخانه برد. اما آيسان نفس نمی کشید گویی تمام ریه‌اش پر از آب شده بود، این مرد با وجود خستگی زیاد شروع به احیای قلبی و ریوی آيسان کرد و بالاخره نفس دختر بچه ۱۰ ساله بالا آمد و خیال مردم ناظر بر ماجرا و دوستان آيسان راحت شد.

رودخانه ابوالعباس در استان خوزستان، شهرستان باغملک، دهستان ابوالعباس جاری است و یک مرکز تفریحی برای مردم محسوب می شود. دوستانش به پدر بزرگ و مادر بزرگش زنگ زدند و آن‌ها وقتی به رودخانه رسیدند ابتدا آيسان را بغل کردند و بعد به سمت سجاد باستانی رفتند و از او تشکر کردند.

باستانی می گوید: وقتی پدر و مادر بزرگ آيسان با صدای گرفته از گریه و نگرانی زیاد به سمت من آمدند و از من تشکر کردند گویی دنیا را به من داده بودند، حس خیلی خوبی داشتم که توانستم جان این دختر را نجات بدهم.

سجاد باستانی امدادگر جمعیت هلال احمر شهرستان باغملک است که آن روز در ماموریت نبود ولی به جای اینکه چشمانش را به ندیدن و گوش‌هایش را به نشنیدن بزند، بی پروا به داخل آب پرید تا جانی را نجات دهد و نگذارد خانواده‌ای به سوگ فرزندشان بنشینند.

باستانی می گوید قبلا در این ماموریت‌ها شرکت نکرده ولی ۱۰ سال قبل هم وقتی به اردویی در رودخانه گرگه باغملک رفته بود یک پسر بچه ۱۰ الی ۱۲ ساله که در حال غرق شدن بوده را نجات داده است. رودخانه گرگه آبش به حدی سرد بود که انسان را به زیر می کشید ولی باستانی خیلی زود متوجه غرق شدن این پسر بچه شد و او را از مرگ حتمی نجات داد.

نجات نوزاد ۵ ماهه در دریای مدیترانه

سومین عملیات نجات هم در صبح روز یکشنبه مورخ ۱۳ فوریه انجام شد، یک قایق چوبی کوچک با ۲۲ سرنشین در منطقه جستجو و نجات مالتیز در آب‌های پرتلاطم گیر افتاده بود و ریسک غرق شدن قایق زیاد بود.

بلافاصله چهارمین عملیات نجات پس از سومین عملیات آغاز شد. کشتی وایکینگ اقیانوس یک تماس فوری از هواپیمای سازمان غیردولتی (Pilotes Volontaires) در خصوص نیاز یک قایق به کمک فوری که در شرف غرق شدگی بود، دریافت کرد که در این ارتباط، ظرف یک ساعت عملیات نجات ۲۵ نفر اجرا شد.

در ۱۴ فوریه یک روز بعد نیز پنجمین عملیات نجات، در آب‌های بین‌المللی منطقه لیبی انجام شد. ۱۹ نفر به سلامت از یک قایق فایبر گلاس که در میان امواج یک متری سردرگم شده بود، نجات یافتند.

لذا، از زمانی که فدراسیون بین‌المللی جمعیت‌های صلیب سرخ و هلال احمر در آگوست سال ۲۰۲۱ با همکاری سازمان اروپایی و بشردوستانه دریایی برای نجات زندگی انسان‌ها در دریای مدیترانه (SOS MEDITERRANEE) وارد عمل شد، کشتی وایکینگ اقیانوس توانست تعداد ۸۰۴ نفر را در دریای مدیترانه نجات دهد.

ماموریت‌های نجات، جزء لاینفک از حضور جمعیت‌های ملی صلیب سرخ و هلال احمر برای حفاظت از مردم و کمک به آنها در مسیر کشورهای مبدأ، ترانزیت و مقصد در سراسر مناطق آفریقا، خاورمیانه و اروپا است. فدراسیون بین‌المللی جمعیت‌های صلیب سرخ و هلال احمر به عنوان یک سازمان بشردوستانه با اهداف بی‌غرضی، استقلال و بی‌طرفی، شبکه جهانی ارائه کمک‌های بشردوستانه ضروری را به تمام نیازمندان، صرف نظر از وضعیت قانونی آنها، ارائه می‌کند.

نیراعظم کهرابی وایقان | کشتی جست‌وجو و نجات وایکینگ اقیانوس آخر هفته بسیار شلوغی را پشت سر گذاشت، به طوری که خدمه کشتی با انجام ۵ عملیات در کمتر از ۴۸ ساعت، ۲۴۷ نفر را نجات دادند.

در حال حاضر، با توزیع غذا، لباس و پتو در بین بازماندگان، از آنها مراقبت می‌شود. تیم پزشکی نیز اقدام به انجام کمک‌های اولیه و حمایت‌های روانی اجتماعی از آسیب دیدگان نموده و همچنین بیماران مبتلا به هیپوترمی خفیف، آسیب دیدگان ناشی از استنشاق گاز و سوختگی‌ها را درمان می‌نماید. همچنین این تیم علائم شکنجه را در برخی از افراد مشاهده کرده است.

بازماندگان این کشتی دارای ملیت‌های مختلف و از کشورهای مصر، بنگلادش، سوریه، اتیوپی، تونس و ساحل عاج هستند، به طوری که در بین ۲۴۷ نفر از آنها، ۵۲ کودک بدون همراه و یک نوزاد ۵ ماهه مشاهده می‌شود.

در روز شنبه، ۱۲ فوریه، اولین عملیات نجات این کشتی، سه روز پس از ترک بندر تریپانی در شهر سیسیل آغاز شد و به یک قایق چوبی مملو از جمعیت در آب‌های خروشان منطقه جستجو و نجات مالتیز (Maltese) هشدار داده شد. تیم نجات مدیترانه ۹۳ نفر را در یک قایق چوبی شلوغ که افراد آن فاقد جلیقه نجات بودند، پیدا کردن و آنها را به کشتی اقیانوس وایکینگ فرستاد.

دومین عملیات نجات مجدداً توسط قایق چوبی دیگری در همان شب ۱۲ فوریه در منطقه جست‌وجو و نجات لیبی صورت گرفت که ۸۸ نفر نجات یافتند. قایق بسیار شلوغ بود و در وضعیت ناپایدار قرار داشت، بسیاری از افراد سوار بر قایق جلیقه نجات بر تن نداشته و از استنشاق دود ناشی از سوخت قایق رنج می‌بردند.

دادند.

در لیبی فروشندگان مرگ را ملاقات خواهید کرد. آنها سفرها را برای ترک منطقه با قایق سازماندهی می‌کنند و تنها امید شما برای فرار از آن جهنم هستند. وقتی وحشت و زجر زندان ها، شکنجه ها، باندها و بازارهای برده فروشی را با گوشت و استخوان خود حس کنید، دیگر از مرگ هیچ هراسی نخواهید داشت و تنها از مردن بدون تلاش برای رسیدن به خواسته تان می‌ترسید.

سرانجام وقتی پای در شن های ساحل گذاشتم و قایق فرارمان را گوشه ای منتظر ایستاده بر آب ها دیدم، از شدت فشار ترس درهم آمیخته با امید، زانوهایم به لرزه افتاد. آنجا مادرا نی را دیدم که کودکانشان را روی قایق پرتاب می‌کردند و سپس به دنبال قایق می‌دویدند. از اینکار آنها هیچ‌گاه تعجب نکردم. می‌دانستم که آن مادر چیزهایی است از دریا و تاریکی شبهای آن وحشتناک تر و خوفناک تر است.

شبانگاه سفر خود را آغاز کردیم. پس از مدتی از شدت تاریکی چشمم چشم را پیدا نمی‌کرد اما زمزمه دعا مخلوط با گریه و ناله از هر طرف قایق شنیده می‌شد. در آن میان تنها صدایی که شما را به زنده بودن امیدوار می‌کرد صدای کودکان بود.

سه روز را به همین شکل در دریا گذراندیم تا اینکه کشتی نجات ما را پیدا کرد.

عبدالله در حال کمک به مردی به نام حیدر از سودان که در مارس ۲۰۲۲ توسط کشتی نجات اقیانوس وایکینگ در دریای مدیترانه مرکزی نجات یافت.

ممکن است این سوال بر ای افراد مطرح شود که یک انسان چرا باید پای در چنین سفر سختی بگذارد. برای فهم بهتر این موضوع کافیت به کشور هایی که این افراد از آنجا فرار می‌کنند نگاهی اجمالی بیاندازید: رنج ناشی از درگیری، گرسنگی، فقر، تغییرات اقلیمی و بسیاری از عوامل دیگر که اغلب در کشوره های مجاور آنها نیز وجود دارد.

کسانی که خانه خود را ترک می‌کنند این کار را فقط بخاطر خودشان انجام نمی‌دهند، بلکه نوعی سرمایه‌گذاری برای خانواده‌ها و جوامع خود هستند. یکی از دوستانم پولی را که به دست می‌آورد به خانه می‌فرستد تا در روستای خود مدرسه بسازد. یکی دیگر منابع مالی دسترسی به آب سالم را تامین کرده است. پولی که مهاجران در سرتاسر جهان به خانه می‌فرستند سه برابر بیشتر از کمک هاست.

بحران اوکراین و واکنش به آن اکنون به ما نشان داده است که وقتی انسانیت را در اولویت قرار دهیم، زمانی که همبستگی جهانی و اراده برای کمک و محافظت از آسیب‌پذیرترین افراد وجود داشته باشد، چه چیزهایی ممکن می‌شود. چنین همتی باید به همه نیازمندان جهان تعمیم داده شود.

هیچ‌کس نباید آنچه را که من از سر گذرانده ام تجربه کند. در کشور خودم، طی مسیر مهاجرتم و زمانی که به اروپا رسیدم. به دنبال در امان بودن می‌گشتم. همه سزاوار شنیدن این جمله هستند " شما در امان هستید"

منبع: سایت فدراسیون بین‌المللی جمعیت‌های صلیب

ساحل امن زندگی

برای فرار از رنج و آزار و اذیت در مناطق دیگری از دنیا هستند، در اعماق دریا غرق شده‌اند، این سوال را مطرح می‌کند که آیا واقعا جان انسان‌ها دارای چنین تفاوت ارزشی است؟ افراد نجات یافته در فوریه ۲۰۲۲، نجات یافتگان با فاصله کمی از یک دیگر بر عرشه اقیانوس وایکینگ نشسته اند. خدمه کشتی منتظر مکانی امن برای پیاده کردن نجات یافتگان هستند.

هیچوقت چنین سفر خطرناکی اولین انتخاب من برای یافتن امنیت نبود. اما فقدان کانال های قانونی در دسترس برای دستیابی به حمایت‌های بین‌المللی باعث شد تا به تنها گزینه من تبدیل شود. در حالی که دولت‌ها درباره سیاست‌ها و قوانین مهاجرتی بحث می‌کنند، برای ما داوطلبان تنها نجات قربانیان و تسکین دردهایشان اهمیت دارد.

وقتی ۲۰ سال پیش اریتره را ترک کردم و از خدمت اجباری و برنامه های کار اجباری فرار کردم، نمی‌دانستم اروپا کجاست، چگونه است و چطور می‌توانم به آنجا برسم. حتی به ذهنم خطور نکرد که برای آخرین بار با خانواده و کشورم خداحافظی کنم. مانند مردم جنگ زده در اوکراین امروز، تنها نگرانی من دور شدن از مسیر گلوله بود و من از معدود اریتره‌ها های در جهان هستم که توانست با خوش شانسی کافی به ساحل امنی که به دنبالش می‌گشتم قدم بگذارم.

زمانی که در حال عبور از بیابان لیبی بودم به یاد می‌آورم که گرو هی متشکل از زن، مرد و کودک را دیدم که برهنه روی هم مچاله شده بودند. از راننده علت برهنه بودنشان را پرسیدم و او به من گفت ماشینشان خراب شده و برای جلب توجه همه چیز از جمله لباس‌های خودشان را سوزانده اند.

به هر حال وقتی آدم با مرگ روبروست، لباس چه فایده ای دارد؟ آنها فقط چند نفر ناشناس بودند که برهنه بدنیا آمدند و برهنه از دنیا رفتند. مردمی که آنقدر از مرکز توجه محروم مانده اند که مجبور شدند همه چیز را به امید دیده شدن بسوزانند. اما افسوس که نور این آتش به چشم هیچ کس نرسید و از بین رفت.

تیم‌های نجات سازمان بشردوستانه دریایی اس او اس مدیترانه‌ای در اواخر مارس ۲۰۲۲ به یک قایق لاستیکی شلوغ در دریا می‌دویدند. نزدیک شدند.

تیم‌ها افراد را به عنوان بخشی از یک عملیات نجات ۵ ساعته در شرایط آب و هوایی خطرناک، سوار کشتی وایکینگ اقیانوس کردند. دو نفر در این قایق به طرز ناگواری جان خود را از دست

ترجمه: زهرا توکلی ادیب | انیر اعظم کهربایی | مهم‌ترین بخش کار من این است که به افراد نجات پیدا کرده بگویم: "شما در امان هستید." من این لحظه را با آنها جشن می‌گیرم: جشن زندگی. زیرا افراد بسیاری هرگز شانس شنیدن این جمله را پیدا نمی‌کنند.

ترجمه زهرا توکلی ادیب/ عبدالله، میانجی فرهنگی صلیب سرخ ایتالیا است که در کشتی نجات وایکینگ اقیانوس مشغول بکار است و به افرادی که از مدیترانه مرکزی نجات یافته اند، امداد می‌کند.

عبدالفتاح محمد، داوطلب صلیب سرخ ایتالیا است. او که اهل اریتره، کشوری در شرق آفریقا، به عنوان میانجی فرهنگی در وایکینگ اقیانوس، کشتی جست‌وجو و نجاتی که توسط سازمان بشردوستانه‌ی دریایی اس او اس مدیترانه‌ای اداره می‌شود و کمک‌های بشردوستانه را با همکاری فدراسیون بین‌المللی جمعیت‌های صلیب سرخ و هلال احمر ارائه می‌دهد، کار می‌کند. او می‌گوید: هدف نهایی من ساحلی امن بود. دنبال سر درآوردن از شهرهای اروپایی نبودم و فقط امنیت را جست‌وجو می‌کردم. به همین دلیل می‌همنم را ترک کردم. حتی در کشورهای همسایه توقف نکردم؛ چون باید به حرکت ادامه می‌دادم. ابتدا از سودان و لیبی عبور کردم و درحالی‌که با یک قایق چوبی سعی داشتم از دریای مدیترانه عبور کنم، در نهایت توسط یک کشتی نجات از آب بیرون کشیده شدم.

بیش از ۱۰ سال است که از آن ماجرا می‌گذرد و من اکنون در ایتالیا زندگی می‌کنم و به واسطه شغلی که بدست آورده‌ام آن خاطره را بارها

و بارها در خصوص دیگران می‌بینم.

عبدالله سوار بر کشتی نجات وایکینگ اقیانوس در هنگام غروب با تجهیزات محافظتی شخصی در انتظار کمک رسانی به افراد نجات پیدا کرده در دریاست.

او ادامه می‌دهد: مهم‌ترین بخش کار من این است که به افراد نجات پیدا کرده بگویم: "شما در امان هستید." من این لحظه را با آنها جشن می‌گیرم: جشن زندگی. زیرا افراد بسیاری هرگز شانس شنیدن این جمله را پیدا نمی‌کنند.

در چند ماه گذشته شاهد همبستگی فوق‌العاده با جنگ زده‌هایی بودیم که از منطقه خطر فرار کردند و این مسئله بسیار مسرت بخش است. با این حال، مشاهده تمایل فراگیر برای کمک به قربانیان این بحران، در حالی که بسیاری از کسانی که در تلاش

راه های ارتباطی

۳۰۰۰۲۷۰۰

نشریه پیام هلال در سری جدید انتشارش در نظر دارد در این صفحه صدای امدادگران، نجاتگران، داوطلبان و خلاصه همه مخاطبان این نشریه باشد. اگر شما به ما پیام بدهید و از مشکلات بگویید و پیشنهاداتتان را مطرح کنید، ما آنها را منعکس می کنیم و در شماره های بعدی هم پاسخ مسئولان مربوطه را منتشر خواهیم کرد.

موضوع آئین نامه فداکاری خدمت به کجا رسید؟

آیین نامه فداکار خدمت ابلاغ شده و مراحل اجرای آن در سازمان امداد و نجات در حال پیگیری است و در اولویت اول افرادی که فوت و نقص عضو داشتند را پوشش خواهد داد.

دوره مربیان و کمک مربیان آنست کی برگزار می شود و آیا حق الزحمه پایگاه های آنست هم ۱.۵ برابر می شود؟

بعد از برگزاری دوره آموزشی و تعیین سطح و مهارت کمک مربیان آنست که به تازگی اضافه شدند، برای افزایش ضریب ۱.۵ ایاب و ذهاب تصمیم گیری خواهد شد.

آیا جمعیت هلال احمر پیش بینی در آینده کرده که فرزندان کارکنان بازنشسته جمعیت مانند دیگر ارگان ها استخدام کنند؟

این مورد را حتما به مسئولین اعلام خواهد شد.

دستور العمل افزایش شیفت ها به پانزده روز به کجا رسید؟

درخواست افزایش تعداد روزهای فعالیت می بایست با ذکر دلیل از سوی مدیران عامل به سازمان اعلام شود.

چگونه اطلاعات امدادیار را می شود ویرایش کرد؟

در این مرحله ویرایش و تأیید می بایست از سوی مسئول امداد یا رئیس شعبه انجام شود.

برای نجاتگران راننده حق الزحمه ۱.۵ برابر پیش بینی شده است؟

در دستور العمل جدید ایاب و ذهاب پیش بینی لازم صورت گرفته است.

وضعیت جذب دارندگان گواهینامه پایه یک و ایثار به کجا رسید؟

وضعیت جذب نیروهای ایثار و راننده پایه یک با انتخاب شرکت کارگزار در بهمن ماه نهایی و اعلام خواهد شد.

خواستیم بدانیم که هلال احمر با کدام شعبه بیمه تامین اجتماعی قرار داد بسته است؟

تفاهم نامه به صورت کلی با سازمان تأمین اجتماعی مرکز (تهران) منعقد شده و به صورت یکپارچه حق بیمه پرداخت می شود.

در خصوص شیفت های امدادی لطفاً یک امتیازی ویژه افراد متاهل هم قرار بدهید

در این مرحله چون تفکیک نیرو ها کمی سخت هست برای افراد متأهل فرقی نبوده ولی در آینده و سال بعد احتمالش خواهد بود.

برگزاری دوره واکنش سریع قرار بود هفته اول بهمن ماه برگزار شود چه زمانی قرار آغاز بشود؟

؛ باتوجه به تغییرات شرایط جوی و سرمای بیش از حد در اکثر نقاط کشور دوره واکنش سریع به تعویق افتاد که در دهه دوم بهمن آغاز خواهد شد.

